

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบ ช่องทาง รูปแบบ และวิธีการรณรงค์ เมยแพร่ แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และ การรวมรวมข้อมูล เกี่ยวกับความเข้าใจ พึงพอใจ และการ ปรับตัวของประชาชน ต่อนโยบายเศรษฐกิจพอเพียง พร้อมทั้งจัดทำข้อเสนอแนะ

รูปแบบการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบ Survey Research ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือหลักในการเก็บข้อมูลโดยสอบถามจากหัวหน้าครัวเรือนตัวอย่าง 641 ครัวเรือนในเขต 4 จังหวัด ประกอบไปด้วย จังหวัดลำพูน ลำปาง เพร่ และพะ夷า ซึ่งถือเป็นพื้นที่ตัวแทนภาคเหนือตอนบนการเก็บข้อมูลดำเนินการระหว่างเดือน มกราคม - มีนาคม 2551

ผลการศึกษาพบว่า สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เริ่มนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางกำหนดดยุทธศาสตร์ และนโยบายในการพัฒนาประเทศ นับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) ต่อเนื่องมาจนถึงแผนพัฒนาฉบับปัจจุบัน คือ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) หน่วยงานต่างๆ ได้นำยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไปกำหนดเป็นนโยบาย แผนงาน โครงการ และกิจกรรม ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ให้สอดคล้องกับภารกิจของหน่วยงานของตน อย่างกว้างขวาง กระทรวงสำคัญ 3 แห่ง ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นผู้มีบทบาทในการรณรงค์อย่างจริงจัง โดยกระทรวงมหาดไทยได้จัดตั้ง หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบขึ้นในจังหวัดต่างๆ เป็นจำนวนมาก เพื่อเป็นตัวอย่างให้หมู่บ้านอื่นๆ ทั่วประเทศได้เรียนรู้ และ รับเอาแนวคิดไปจัดทำ ให้ประชาชนในชุมชนของตนมีวิถีชีวิต ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง สร้างกระทรวงศึกษาธิการ ได้เผยแพร่ด้วยการจัดประชุมอบรมแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ให้แก่ ครู และผู้บริหารสถานศึกษาทั่วประเทศ และ สอดแทรกแนวคิดเข้าสู่หลักสูตรการศึกษาให้กับนักเรียน ในหน่วยงานของกระทรวง ทบวง กรมอื่นๆ ก็สอดแทรกแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงเข้ากับภารกิจของตนเอง และในการปฏิบัติงานในพื้นที่ ชุมชน หมู่บ้าน หน่วยงานต่างๆ อາทิ ปศุสัตว์อำเภอ เกษตรอำเภอ ประมงจังหวัด ฯลฯ ก็ทำงานร่วมกับกระทรวงมหาดไทยในลักษณะบูรณาการเป็นอย่างดี สำหรับองค์กรพัฒนาเอกชน (NGO) แม้ว่า ส่วนใหญ่จะไม่มีภารกิจด้านส่งเสริมปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แต่จะทำงานด้านอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และการส่งเสริมศักยภาพชุมชน รวมทั้ง การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์แก่ชุมชน แต่ภาระงานดังกล่าว ก็ถือเป็นแนวร่วม ต่อการดำรงชีวิต อย่างพอประมาณ ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ผลกระทบจากการรณรงค์ เมยแพร่แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของหน่วยงานต่างๆ ดังกล่าวมา ข้างต้น ผลให้ข้อมูลข่าวสาร กระจายไปทั่วชุมชนต่างๆ ของสังคมไทย ผลการวิจัยที่ได้จากการเก็บข้อมูลจากหัวหน้าครัวเรือนครั้งนี้ช่วยยืนยันว่ามีการทำงานของหน่วยงานต่างๆ เพื่อ

เพริ่งรายแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงออกไปได้เป็นอย่างดี โดยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ร้อยละ 98.1 ทราบเป็นอย่างดีว่าพระเจ้าอยู่หัวองค์ปัจจุบัน เป็นผู้ริเริ่มแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ในด้านซ่องทาง รับรู้นั้นร้อยละ 87.3 ทราบแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง จากสื่อที่หลักหลายคือ ทั้งจาก โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วิทยุ ผู้นำชุมชน เจ้าน้ำที่ของรัฐที่เข้ามาอบรม รวมทั้งผู้ดูดูเดินทางไปอบรมเอง ในด้านความยาวนานของการรับรู้ร้อยละ 40.2 รับรู้แนวคิดฯ นี้มาในระยะเวลา 3-4 ปีมานี้ ซึ่งสอดคล้อง กับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) และฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) ซึ่งได้มีผลกันใน ยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงลงมายังภาคส่วนต่างๆ สำหรับความยาวนานในการรับรู้นั้นการศึกษาครั้งนี้พบว่า ชาวเมืองส่วนใหญ่รับรู้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง นี้มานานกว่า คนชนบท ผลการศึกษาหลักๆ ในประเด็นอื่นๆ พบว่า

ในด้านภาพรวมระดับความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 99.3 มีความเข้าใจในระดับสูง ร้อยละ 0.2 เข้าใจในระดับปานกลาง และอีกร้อยละ 0.5 มี ความเข้าใจในระดับต่ำ ผลการวิเคราะห์จากค่า Chi-square ไม่พบ ความแตกต่าง ระหว่าง ตัว แปร ถินที่อยู่อาศัย (เมือง/ชนบท) เพศ อายุ อาชีพ การศึกษา การติดตามข่าวสาร กับ ระดับความ เข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แสดงให้เห็นว่า การรณรงค์เผยแพร่ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กระทำได้อย่างแพร่หลาย ในหมู่คน กลุ่ม ในบริบทต่างๆ

แม้ข้อค้นพบที่เป็นภาพรวมในระดับความเข้าใจต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจะให้ผลดัง ข้อความข้างต้นที่กล่าวมาแต่จากการสัมภาษณ์ พบว่า ประชาชน ยังมีความเข้าใจไม่กระจำงัดดัก เมื่อถูกสอบถามถึงลักษณะความเชื่อไปถึง ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบ ของปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง องค์ประกอบที่ถูกสอบถามถึงสับสนมาก คือ เวื่อง “การมีภูมิคุ้มกัน (Self-immunity)” นอกจากนั้นยังมีความเข้าใจผิดในอีกหลายประการ อาทิ

- ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง โดยผู้ตอบมีความคิดเห็นว่า แนวคิด นี้ ไม่สนับสนุนเรื่องของ การแข่งขัน
- ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงโดยผู้ตอบเห็นว่า แนวคิดนี้เน้น การพึ่งตนเอง โดยไม่พึ่งพิงต่างชาติ และแนวคิดนี้ต่อต้านการเปลี่ยนแปลงและ กระแสโลกวิวัฒนา
- ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง โดยผู้ตอบเห็นว่าแนวคิดนี้ไม่ สนับสนุน การสร้างกำไร และการกู้ยืม
- ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับ ระบบตลาด โดยเห็นว่าไม่ควรค้าขายกับต่างประเทศ

ในด้านความพึงพอใจ และทัศนคติที่มีต่อแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พบร่วม

ร้อยละ 60.1 มีความพึงพอใจ และทัศนคติที่ดีในระดับสูง

ร้อยละ 39 มีความพึงพอใจ และทัศนคติที่ดีในระดับปานกลาง

ร้อยละ 0.9 มีความพึงพอใจ และทัศนคติที่ดีระดับต่ำ

ในด้านการปรับตัว หรือปรับพฤติกรรมให้สอดคล้องกับแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพบว่า

ร้อยละ 98 ของตัวอย่าง มีการปรับตัวคล้อยตาม ในระดับสูง

ร้อยละ 1.5 ของตัวอย่าง มีการปรับตัวคล้อยตาม ในระดับปานกลาง

ร้อยละ 0.5 ของตัวอย่าง มีการปรับตัวคล้อยตาม ในระดับต่ำ

จากตัวเลขร้อยละของการปรับตัวจะเห็นว่ามีการปรับตัวคล้อยตามค่อนข้างสูงมาก ทั้งนี้ เป็น เพราะอิทธิพลของการเลียนแบบวิถีปฏิบัติและวิถีดำเนินชีวิตระหว่างกันของชาวบ้านในชุมชน

ผลการศึกษาดังกล่าวมานี้ จึงมีข้อเสนอแนะ ของการดำเนินการรณรงค์ เพย์พร์ แนวคิด ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในระยะต่อไปว่า ควรปรับเนื้อหาแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงให้ง่ายและ ความมีตัวอย่างประกอบ โดยเฉพาะเรื่องของ องค์ประกอบต่างๆ เช่น ความพอประมาณ และการ สร้างภูมิคุ้มกัน นอกจากนั้นจะต้องปรับแก้ความเข้าใจผิดในอีกด้วยประการ ออาทิ เรื่อง การ แข่งขัน การทำกำไร การลงทุน การพึ่งตนเองซึ่งมิใช่การไม่พึ่งใครเลยและไม่พึ่งต่างชาติแต่อย่างไร การต่อต้านการเปลี่ยนแปลง และกระแสโลกวิวัฒน์ เพื่อให้เกิดผล ในการรับรู้ และเข้าใจที่ถูกต้อง และชัดเจนในแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมากขึ้น ซึ่งยอมจะส่งผลต่อระดับพึงพอใจและการปฏิบัติ ตามแนวคิด/ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในระดับที่สูงยิ่งขึ้นต่อไป ข้อเสนอแนะต่อการวิจัยในครั้ง ต่อไป ก็คือ ความมีการวิจัยเพิ่มเติมต่อไปในเรื่อง ทุนทางสังคม (social capital) ได้แก่ ความไว้เนื้อ เขี้ยวใจกันการช่วยเหลือเกื้อกูล การใช้ความรู้และหลักของเหตุและผลเป็นหลักในการดำเนินชีวิต เพื่อถูกระบบที่มีผลจากการย้อมรับและการนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมา ปรับใช้ในชุมชน ซึ่งทั้งจากข้อมูลเชิงปริมาณและการสัมภาษณ์เชิงลึก จากการศึกษาครั้งนี้ มีเนื้ย ที่ว่าการยอมรับและการปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง มีผลต่อการเพิ่มพูนของทุนทางสังคม ซึ่งจะต้องมีการวิจัยเพื่อทราบและยืนยันต่อไป